

22 жовтня Свята Церква нагадувала віруючим про Воскресіння Господнє: "Воскрес Ти в цей день із гробу, Милосердний і врятував нас від смерті. Цього дня Адам лікує і радіє Єва, а разом з ними і пророки з патріархами безперестанно оспівують божественну могутність влади Твоєї". Також святкувалась пам'ять святих отців VII Вселенського собору, святого праведного Авраама і Апостола Якова.

Цього дня Високопреосвященніший митрополит Питирим звершив Божественну літургію в кафедральному соборі Різдва Пресвятої Богородиці у співслужінні духовенства храму.

{phocagallery
view=category|categoryid=2015|limitstart=1|detail=5|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imagesadown=shadow1|displaybuttons=0|overlib=0|highslidedescription=1|overlib=1}

Фото: Родион Дроздов

Одна з цікавих постатей, яка сприяла скликанню VII Вселенського собору - святий Патріарх Павло IV Константинопольський. Святитель особисто участі в соборі не брав, але вельми сприяв його скликанню, публічно покаючись в сприянні іконоборництву.

Святий Павло був обраний на Константинопольський патріарший престол в 780 році. Павло був чоловік добродішній і благочестивий, але дуже слабовільний і боязливий, бо, бачачи великі муки за святі ікони, які приймали багато правовірних від нечестивого царя, він перед поставленням був змушений дати письмову обіцянку не поклонятися іконам, приховував своє благочестя і вступав у спілкування з еретиками, хоча й не хотів того.

По смерті безбожного царя він хотів відновити благочестивий звичай поклоніння святим іконам, але не міг цього зробити, бо не мав собі помічника; між тим іконоборство сильно зміцнилося у всьому місті, а також і в навколишніх країнах. З цієї ж причини Павло був дуже засмучений; бачачи, що не може досягти успіху, він вирішив залишити престол свого патріаршества, на якому він пробув не більше чотирьох років. Святитель зрікся престолу і пішов у монастир, публічно каючись у своїй співучасті в ересі. Патріарх

прийняв схиму, жив в обителі як простий чернець, після чого з миром відійшов до Господа.

Своїм покаанням ініціював відновлення боротьби з іконоборчою ересю. Радив цариці Ірині та її синові Костянтину для усунення розколу скликати Вселенський Собор: «Якщо не буде скликаний сьомий Вселенський собор і якщо не буде засуджено ересь іконоборча, ви не будете врятовані.»

«У той час жителі Царгорода без всякого страху і побоювання стали розмовляти і сперечатися з еретиками про святі ікони, між тим як досі з часу Лева Исаврянина ніхто не наважувався заговорити на захист святих ікон.»

Боротьба чистоту Православної віра також явила світові безліч інших подвижників благочестя, які досягли святості у цьому нелегкому випробуванні. Серед них - Святителі Тарасій і Никифор Константинопольські, преподобні Платон і Феодор Студійські.

*Докладніше про них можна прочитати
у статті про святих отців [VII Вселенського собору](#)*